

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI V.
COMPARTIMENTUL SOLUȚIONARE CONTESTAȚII

Str. Ștefan cel Mare, nr. xV., jud. V.
Tel : .
Fax : .
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA Nr. 19/2009 privind soluționarea contestației formulate de S.C. C. S.A. H., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. sub nr. x/02.04.2009

Compartimentul Soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V. a fost sesizat de către Activitatea de inspecție fiscală V., biroul Control financiar prin adresa nr. x din 06.04.2009, înregistrată la D.G.F.P. V. sub nr. x din 10.04.2009, cu privire la contestația formulată de S.C. C. S.A. H., str. A. I., nr. ..., județul V.. prin reprezentanții legali d-nul I.. D. - director și d-na Mo.M. - contabil șef, număr de înmatriculare la O.R.C. J/...991, CIF RO x.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/27.02.2009 pentru suma de **S lei**, reprezentând **taxa pe valoarea adăugată**.

Contestația a fost depusă de către reprezentanții legali ai societății, potrivit art. 206 art. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală republicat, la data de 02.04.2009 înregistrată la DGFP a județului V..sub nr. x și la organul emitent al actului administrativ fiscal atacat, respectiv Activitatea de inspecție fiscală V.. sub nr. x din 02.04.2009, iar Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. x din 27.02.2009 a fost primită de societate prin corespondență cu confirmare de primire la data de 26.03.2009 astfel că aceasta respectă termenul prevăzut de art. 207(1) din același act normativ.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207(1) și art. 209(1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. V. este competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. C. S.A. H..

I Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de organele de inspecție fiscală nr. x din 27.02.2009 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. x din 27.02.2009, privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, S.C. C. S.A. susține că:

- diferența de taxă pe valoarea adăugată a fost stabilită în mod abuziv întrucât la motivul de fapt din decizie organul fiscal face referire la „bonurile fiscale prin care unitatea s-a aprovizionat cu combustibil în perioada 07.08.2008 – 31.12.2008 nu întrunesc condițiile prevăzute la art. 146 alin. (2) din H.G. nr.44/2004”, dar nu sunt specificate numerele și data bonurilor fiscale;

- a revizuit toate bonurile fiscale pe întregul an 2008 prin care s-a aprovizionat cu combustibil și a constat că pe fiecare bon este înscris denumirea cumpărătorului, numărul de înmatriculare a autovehiculelor și ștampila emitentului;

- întrucât nu se știe numărul și data bonurilor fiscale din care a rezultat diferența stabilită de către organul fiscal consideră că s-a încălcat în mod abuziv art. 9 și art. 107 din Codul de procedură fiscală, prin care societatea are dreptul de a fi informată înainte de a se emite decizia de impunere.

În concluzie societatea solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere nr. x din 27.02.2009.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x/27.02.2009 emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. V. – biroul Control financiar în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/27.02.2009 au fost stabilită obligația

fiscală suplimentare de plată în sumă de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată, contestată în totalitate de societate.

Diferența de obligație fiscală contestată a rezultat ca urmare a neluării în calcul de către organul fiscal a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibili pe bază de bonuri fiscale care nu conțineau toate elementele prevăzute de pct. 46 alin. (2) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal din perioada 01.08. - 31.12.2008.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației, semnat de conducătorul A.I.F. V. organul emitent al actului administrativ fiscal atacat, se face mențiunea că nu a fost înaintată plângere penală, se propune respingerea contestației.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei și în raport cu prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține:

Referitor la obligația fiscală în sumă de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată,

cauza supusa soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului V., prin compartimentul Solutionare contestatii, se poate pronunța asupra corectitudinii stabilirii obligației fiscale stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul A.I.F. prin Decizia de impunere nr. x/27.02.2009 în condițiile în care actele administrativ fiscale nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 43 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare.

In fapt, S.C. C. S.A. H. nu este de acord cu obligația fiscală stabilită suplimentar de plată în sarcina sa în sumă de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată susținând că a verificat toate bonurile fiscale pe anul 2008 și nu a găsit nici un bon care să nu aibă înscris numele cumpărătorului, numărul de înmatriculare a autovehiculului și ștampila emitentului, iar în decizie la pct. 2.1.2. Motivul de fapt nu sunt precizate numărul și data bonurilor fiscale din care a rezultat diferența stabilită suplimentar de plată.

Totodată societatea consideră că au fost încălcate prevederile art. 9 și 107 din Codul de procedură fiscală deoarece nu a fost informat de către organul fiscal înainte de a se fi emis decizia cu privire la bonurile fiscale din care a rezultat diferența de obligație fiscală.

Obligația fiscală suplimentară stabilită de plată în sumă de S lei, contestată de societate din decizia de impunere nr. x din 27.02.2009 au rezultat ca urmare a faptului că organul fiscal nu a dat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bonurilor fiscale prin care unitatea s-a aprovizionat cu combustibil în perioada 01.08. - 31.12.2009 deoarece nu îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 146 din Codul fiscal.

Din analiza documentelor existente în dosarul cauzei s-a reținut că:

- organul fiscal nu a dat drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil în perioada 01.08 – 31.12.2008 pe bază de bonuri fiscale care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Normele metodologice date în aplicarea art. 146 din Codul fiscal aprobate prin H.G. 44/2004;

- atât în decizia de impunere nr. x din 27.02.2009 la pct. 2.1.2 „Motivul de fapt, cât și în raportul de inspecție fiscală capitolul III „Taxa pe valoarea adăugată deductibilă” pag. 3 nu s-a precizat detaliat proveniența taxei neadmisă la deducere și nici nu au fost anexate la RIF actele privind constatările preliminare în conformitate cu prevederile art. 106.2 din Normele de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004, potrivit căruia: „La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.” și a capitolului 7 “anexe” din Ordinul 1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală, care precizează că:

“Pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție verificată, la Raportul de inspecție fiscală se vor anexa situații, tabele, copii de pe documente, note explicative, necesare susținerii constatărilor, fiind parte integrantă din Raportul de inspecție fiscală.

Tabelele sau situațiile se întocmesc ori de câte ori este necesară sintetizarea unui număr mai mare de documente sau operațiuni și în toate cazurile în care se prezintă și se susțin constatările din Raportul de inspecție fiscală.

Tabelele și situațiile anexate la Raportul de inspecție fiscală vor fi semnate de organele de inspecție fiscală și, pentru luare la cunoștință, de către reprezentantul societății.”

Totodată se mai reține că perioada verificată precizată la pct. 2.1.1, col. 2 și 3 din decizia de impunere, respectiv 01.12.2008 – 31.12.2008, nu corespunde cu perioada de activitate supusă inspecției fiscale respectiv 01.08.2008 – 31.12.2008 de la pct. 2.1.2 “Motivul de fapt” din decizie și cap. III “Taxa pe valoarea adăugată deductibilă” din raportul de inspecție fiscală în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 972 din 13 iunie 2006 privind aprobarea formularului “Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală” și Ordinul 1181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală.

Prin urmare, organul de soluționare nu se poate pronunța dacă obligația fiscală suplimentară de plată la taxa pe valoarea adăugată a fost corect stabilită de către organul fiscal în condițiile în care din decizia de impunere nr. x/27.02.2009 și din datele prezentate în cap. III “Taxa pe valoarea adăugată deductibilă” din raportul de inspecție fiscală nr.x/ 27.02.2009 în baza căruia a fost emisă decizia nu rezultă clar atât perioada verificată, cât și modul de stabilire a diferenței de plată.

În drept, se fac aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

ART. 43

“Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

[...]

e) motivele de fapt;

f) temeiul de drept;

[...]

ART. 213

“ Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

ART. 216

“Soluții asupra contestației

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Se reține că referitor la diferența de obligație fiscală stabilită suplimentar de plată privind taxa pe valoarea adăugată în motivarea deciziei de impunere la punctul 2.1.2 “Motivele de fapt” se consemnează la modul general cauzele care au dus la stabilirea acestor diferențe.

Așadar, față de cele prezentate mai sus, rezultă că decizia de impunere nr. x din 27.02.2009 în ce privește suma de S reprezentând taxă pe valoarea adăugată neadmisă la deducere nu respectă prevederile art. 43 alin. (1) lit. e) și art. 109 din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, precum și pct. 2.1.2. din Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului “Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală” în sensul că nu prezintă **detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și înregistrat operațiune patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și prezentarea consecinței fiscale.**

Potrivit celor arătate în cuprinsul prezentei decizii, organul de soluționare, ținând seama de prevederile alin. (1) al art. 213 din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, face aplicabile prevederile art. 216 alin. (3) al aceluiași act normativ **“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”**, a pct. 102.5 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin H.G. 1050 /2004: **“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”** și ale art.

47 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, **“Actul administrativ fiscal poate fi modificat sau desființat în condițiile prezentului cod.”** și urmează pe cale de consecință să desființeze parțial decizia de impunere nr. x din 27.02.2009 pentru suma de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

Ca urmare a desființării parțiale a actelor administrative atacate, organul de inspecție fiscală va face aplicarea prevederilor pct. 12.7 și 12.8 din Instrucțiunile de aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 519/2005 care precizează: **“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, [..].”**

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 213 alin. (1) și art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, precum și a pct. 12.7 și 12.8 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Desființarea parțială din Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x din 27.02.2009 și din raportul de inspecție fiscală nr. x/27.02.2009 pentru suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia.

Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatoare sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.

3. Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie celor în drept spre a fi dusă la îndeplinire.

4. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, potrivit art. 210 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, republicat în anul 2007, și poate fi atacată, potrivit legii, la Tribunalul V. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,

